

wtorek 21 października 2008

36. nalega, aby proces audytu/udzielania absolutorium był proporcjonalny do całkowitego budżetu agencji; w szczególności zauważa, że zasoby, którymi dysponuje Europejski Trybunał Obrachunkowy, nie zwiększyły się wraz ze wzrostem liczby agencji, jaki miał miejsce w ostatnich latach;

37. ponawia swój apel wyrażony w ust. 7 rezolucji z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu agencjom, aby wyniki działalności agencji były poddawane regularnemu audytowi (na zasadzie *ad hoc*) Europejskiego Trybunału Obrachunkowego lub innego niezależnego audytora; uważa, że kontrole te nie powinny ograniczać się do tradycyjnych elementów zarządzania finansami i właściwego wykorzystania finansów publicznych, lecz powinny dotyczyć również wydajności i skuteczności administracji oraz obejmować ocenę każdej agencji pod kątem zarządzania finansami;

38. uważa, że wszystkie agencje powinny wraz z planem zatrudnienia przedstawiać wykaz pracowników stałych i tymczasowych oraz ekspertów krajowych, a także przedstawiać wszelkie zmiany, jakie nastąpiły w stosunku do dwóch poprzednich lat;

39. zwraca uwagę na specjalne sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 5/2008 w sprawie należytego zarządzania finansami przez agencje, zawierające szczególne odniesienie do audytu wyników;

40. wzywa Komisję do połączenia funkcji administracyjnych mniejszych agencji w celu stworzenia masy krytycznej pozwalającej agencjom na działanie w zadowalającym stopniu zgodne z przepisami obowiązującymi w dziedzinie zamówień publicznych oraz z rozporządzeniem finansowym i regulaminami pracowniczymi⁽¹⁾;

41. nalega, by Komisja dokonała krytycznej analizy wniosków budżetowych agencji, jako że większość agencji nie wykorzystuje wnioskowanych środków;

*

* *

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

Oskarżenie i osądzenie Josepha Kony'ego przed MTK

P6_TA(2008)0496

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie oskarżenia i osądzenia Josepha Kony'ego przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym

(2010/C 15 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK), a w szczególności art. 86 tego statutu, a także jego wejście w życie dnia 1 lipca 2002 r.,
- uwzględniając ratyfikację statutu rzymskiego przez Ugandę dnia 14 czerwca 2002 r.,
- uwzględniając zwrócenie się w 2003 r. przez prezydenta Ugandy Yoweriego Museveni'ego do MTK w związku z sytuacją dotyczącą Bożej Armii Oporu (ang. Lord's Resistance Army — LRA), co było pierwszym przypadkiem zwrócenia się do MTK przez państwo-stronę od chwili utworzenia go;

wtorek 21 października 2008

- uwzględniając decyzję Prokuratora MTK z dnia 29 lipca 2004 r. dotyczącą rozpoczęcia dochodzenia w sprawie sytuacji w północnej Ugandzie,
- uwzględniając nakaz aresztowania Josepha Kony'ego wydany przez MTK w dniu 8 lipca 2005 r. i zmieniony 27 września 2005 r. (Nr ICC-02/04-01/05-53.),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r.⁽¹⁾, zmienioną umową zmieniającą umowę o partnerstwie, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2005 r.⁽²⁾ („umowa z Kotonu”), a w szczególności art. 8 tej umowy dotyczący dialogu politycznego oraz art. 11 ust. 6 w sprawie wspierania umacniania pokoju i sprawiedliwości międzynarodowej,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2002/494/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r., na mocy której powstała europejska sieć punktów kontaktowych dotycząca osób odpowiedzialnych za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości oraz zbrodnie wojenne⁽³⁾ oraz jej stanowisko z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie europejskiej sieci punktów kontaktowych⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2003/335/WSiSW z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wykrywania i karania ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych⁽⁵⁾ oraz jej stanowisko z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie ścigania zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości⁽⁶⁾,
- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2003/444/WPZiB z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego⁽⁷⁾ oraz opracowany przez Radę plan dalszych działań w sprawie tego wspólnego stanowiska,
- uwzględniając Umowę o współpracy i pomocy między MTK a Unią Europejską podpisaną w dniu 10 kwietnia 2006 r., która weszła w życie 1 maja 2006 r.⁽⁸⁾,
- uwzględniając dodatkowe sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie udziału dzieci w konfliktach zbrojnych w Ugandzie z dnia 23 czerwca 2008 r.,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka dotyczące udziału dzieci w konfliktach zbrojnych z 2003 r.,
- uwzględniając wcześniejsze rezolucje, zwłaszcza rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie Sudanu i MTK⁽⁹⁾ oraz rezolucję z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie naruszania praw człowieka w północnej Ugandzie⁽¹⁰⁾, a także rezolucję z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie uprowadzania dzieci przez LRA⁽¹¹⁾,
- uwzględniając decyzję Biura ds. Kontroli Aktywów Zagranicznych (Office of Foreign Assets Control — OFAC) Departamentu Skarbu USA z 28 sierpnia 2008 r. nakładającą nowe sankcje na Josepha Kony'ego, poprzez umieszczenie go na „czarnej liście”, Liście Wyszczególnionych Obywateli (Specially Designated Nationals List — SDN),
- uwzględniając wymianę poglądów na temat MTK podczas posiedzenia Komisji Rozwoju Parlamentu Europejskiego w dniu 15 września 2008 r.,
- uwzględniając art. 91 oraz art. 90 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 26.6.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, s. 130.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 118 z 14.5.2003, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 31 E z 5.2.2004, s. 83.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 150 z 18.6.2003, s. 67.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 115 z 28.4.2006, s. 50.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0238.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, s. 879.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 121 z 24.4.2001, s. 401.

wtorek 21 października 2008

- A. mając na uwadze, że w lipcu 2005 r. MTK wydał nakaz aresztowania Josepha Kony'ego, przewodniczącego i głównodowodzącego LRA, stawiając mu 33 zarzuty zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, który to nakaz został zmieniony we wrześniu 2005 r.; mając na uwadze, że wydano również nakazy aresztowania innych wysokich rangą dowódców LRA, m. in. Vincenta Ottiego, Okota Odhiambo oraz Domica Ongwena;
- B. mając na uwadze, że 33 zarzuty stawiane Josephowi Kony'emu obejmują 12 zarzutów zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, w tym morderstwa, gwałty, zniewolenie seksualne oraz nieludzkie akty poważnego okaleczania ciała i zadawania bólu oraz 21 zarzutów zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okrucieństwa wobec ludności cywilnej, celowego kierowania ataków na ludność cywilną, grabieże, nakłanianie do gwałtu i przymusowe wcielanie dzieci do wojska;
- C. mając na uwadze, że LRA prowadzi walki w regionie już od 1986 r., rzekomo przeciwko rządowi Ugandy;
- D. mając na uwadze, że od 1986 r. w północnej części Ugandy panuje bunt zbrojny, aktualnie pod nazwą LRA;
- E. mając na uwadze, że w sierpniu 2006 r. rząd Ugandy oraz LRA podpisały porozumienie o zawieszeniu działań wojennych;
- F. mając na uwadze, że w okresie największych zamieszek w północnej Ugandzie w 2005 r. ok. 1,6 mln ludzi zostało przesiedlonych i zamieszkuje obozy dla przesiedleńców wewnętrznych, zaś dziesiątki tysięcy dzieci musiały każdej nocy nocować w centrach miast, aby uchronić się przed niebezpieczeństwem; mając na uwadze, że chociaż od 2006 r. połowa przesiedleńców wewnętrznych mogła powrócić do domu lub w rodzinne okolice, sytuacja wielu z nich jest nadal krytyczna, ponieważ boją się oni powrotu przed podpisaniem ostatecznego porozumienia pokojowego,
- G. mając na uwadze, że tragiczne skutki tego konfliktu, którego pokłosiem są uprowadzenia ponad 20 000 dzieci oraz ogromne ludzkie cierpienie, zwłaszcza wśród ludności cywilnej, a także przypadki rażącego naruszania praw człowieka, masowe wysiedlenia ludności oraz załamanie się struktur socjalnych i ekonomicznych, wywołują głębokie zaniepokojenie; mając na uwadze, że uprowadzenia dzieci i wykorzystywanie ich jako niewolników seksualnych lub żołnierzy są zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciwko ludzkości;
- H. mając na uwadze, że tylko w 2008 r. LRA przeprowadziła między 200 a 300 porwań w Republice Środkowoafrykańskiej, północnym Sudanie i Demokratycznej Republice Konga, stosując taką samą przemoc wobec nowego pokolenia ofiar;
- I. mając na uwadze, że w lipcu 2008 r. LRA zaatakowała Armię Wyzwolenia Sudanu w Nabandze zabijając około 20 żołnierzy tej armii;
- J. mając na uwadze, że Joseph Kony wielokrotnie nie przyjechał do Dżuby i do dziś odmawia podpisania ostatecznego porozumienia pokojowego „zanim kwestia nakazów aresztowania wydanych przez Międzynarodowy Trybunał Karny oraz inne kwestie poruszone w porozumieniu pokojowym nie zostaną rozstrzygnięte przez wspólną grupę kontaktową”; mając na uwadze, że ostateczne porozumienie pokojowe było negocjowane przez specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ ds. pertraktacji z LRA, byłego prezydenta Mozambiku, Joaquina Chissano;
- K. mając na uwadze, że Joseph Kony wykorzystał okres przerwy w trakcie trwania procesu pokojowego do przegrupowania i reorganizacji LRA w Republice Konga;
- L. mając na uwadze, że z powodu niezdolności państw-stron do zaaresztowania Kony'ego oraz pozostałych dowódców LRA, armia ta aktualnie wzmacnia swe siły poprzez uprowadzenia;

wtorek 21 października 2008

- M. mając na uwadze, że zdaniem Funduszu Narodów Zjednoczonych Pomocy Dzieciom (UNICEF) we wrześniu 2008 r. LRA porwała 90 uczniów kongijskich z miast Kiliwa i Duru w Republice Konga oraz zaatakowała wiele innych terenów, powodując masowe przesiedlenia w tym rejonie;
- N. mając na uwadze, że MTK odgrywa kluczową rolę, jeżeli chodzi o zapobieganie popełnianiu poważnych zbrodni objętych jego jurysdykcją oraz ograniczanie ich zakresu, oraz stanowi podstawowy środek umacniania szacunku dla międzynarodowego prawa humanitarnego oraz praw człowieka, przyczyniając się w ten sposób do wolności, bezpieczeństwa, sprawiedliwości oraz rządów prawa, a także do zachowania pokoju oraz poprawy bezpieczeństwa międzynarodowego;
- O. mając na uwadze, że jurysdykcja MTK obejmuje najpoważniejsze zbrodnie stanowiące przedmiot niepokoju społeczności międzynarodowej, a w szczególności ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz zbrodnie wojenne popełnione po 1 lipca 2002 r.;
- P. mając na uwadze, że na podstawie statutu rzymskiego państwa-strony zobowiązały się do walki z takimi zbrodniami w swych krajowych jurysdykcjach i popierania interwencji ze strony MTK w przypadkach niespełnienia przez nie zobowiązań w tym zakresie;
- Q. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie UE, za wyjątkiem Republiki Czeskiej, ratyfikowały statut rzymski;
- R. mając na uwadze, że zgodnie ze wspomnianą umową o współpracy zawartą między UE a MTK między innymi w celu ułatwienia wypełniania zobowiązania współpracy i pomocy, strony wyraziły zgodę na ustanowienie odpowiednich, regularnych kontaktów pomiędzy MTK a ośrodkiem współpracy z Trybunałem utworzonym przez UE;
- S. mając na uwadze, że UE oraz jej państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby zagwarantować reprezentację jak największej liczby państw w MTK, uwzględniając ten cel w trakcie negocjacji (zarówno dwu-, jak i wielostronnych), a także w trakcie prowadzenia dialogu politycznego z państwami trzecimi oraz organizacjami regionalnymi;
- T. mając na uwadze, że MTK powinien zostać uwzględniony w stosunkach zewnętrznych UE, a kwestie ratyfikacji i wdrażania statutu rzymskiego powinny być poruszane w trakcie dialogu z państwami trzecimi (w trakcie szczytów oraz innych spotkań wysokiego szczebla) na temat praw człowieka i kwestii politycznych, także w kontekście współpracy na rzecz rozwoju, np. w ramach umowy z Kotonu;
1. wzywa rząd Ugandy oraz rządy państw ościennych, a zwłaszcza rząd Republiki Konga, do pełnej współpracy z MTK w prowadzonych przez niego dochodzeniach i postępowaniach sądowych; wzywa zwłaszcza do współpracy w niezwłocznym aresztowaniu i wydaniu Josepha Kony'ego oraz innych osób oskarżonych przez MTK;
 2. głęboko ubolewa nad zaprzestaniem wysiłków na rzecz aresztowania Josepha Kony'ego i innych osób oskarżonych przez MTK; przypomina rządowi Ugandy, że jako strona statutu rzymskiego MTK ma on obowiązek pełnej współpracy z tym trybunałem;
 3. zwraca uwagę, że statut rzymski stanowi, iż po wydaniu osób MTK rząd Ugandy może zwrócić się o przekazanie prowadzonych przeciwko nim postępowań do sądów ugandyjskich, pod warunkiem, że MTK uzna, że sądy te są zdolne do zbadania i osądzenia podejrzanych z LRA wymienionych w nakazach aresztowania oraz że wyrażają ku temu chęć;
 4. domaga się, aby rząd Ugandy powstrzymał się od zawierania jakichkolwiek porozumień z LRA niezgodnych z prawem międzynarodowym;
 5. domaga się, aby państwa członkowskie UE, Unia Afrykańska (UA), a zwłaszcza państwa sąsiadujące z Ugandą podeszły do kwestii realizacji nakazów aresztowania w sposób spójny;

wtorek 21 października 2008

6. żąda bezwarunkowego i natychmiastowego uwolnienia wszystkich osób uprowadzonych przez LRA, a zwłaszcza dzieci, które mogą stać się niewolnikami seksualnymi lub być zmuszane do walki w ramach tej armii;
7. wzywa społeczność międzynarodową do prowadzenia dochodzeń w sprawie niedawnych zarzucanych nadużyć LRA w Republice Środkowoafrykańskiej, Republice Konga i Sudanie Południowym oraz do ujawnienia wyników niepodanych do wiadomości publicznej dochodzeń ONZ w sprawie nadużyć w Republice Środkowoafrykańskiej;
8. domaga się od rządów w regionie, Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) oraz innych obserwatorów rozmów pokojowych z ramienia rządów międzynarodowych, aby śledziły posunięcia LRA poprzez intensywny nadzór granic regionalnych oraz aby nadzorowały przepływ broni i innych dostaw do tej armii i zakazały ich oraz aby informowały o nich opinię publiczną; wzywa do opracowania skutecznych planów wykonania nakazów aresztowania MTK przy jednoczesnym ograniczeniu zagrożenia życia ludności cywilnej i bez użycia nadmiernej przemocy, także przy udziale MONUC;
9. domaga się, aby państwa członkowskie UE, a zwłaszcza te, które zaangażowane były w proces pokojowy w Ugandzie i w Dżubie, skoordynowały swoje wysiłki z wysiłkami rządów regionalnych, sekretariatu ONZ oraz sił pokojowych w celu realizacji nakazów aresztowania przywódców LRA wydanych przez MTK;
10. zwraca uwagę na fakt, że wspólnym celem UE i UA jest sprawiedliwość;
11. przypomina, że na mocy statutu rzymskiego państwa-strony zobowiązały się położyć kres bezkarności sprawców najpoważniejszych zbrodni mających znaczenie dla społeczności międzynarodowej oraz przyczynić się do zapobiegania popełnianiu takich zbrodni; jest głęboko przekonany, że MTK oraz trybunały doraźne przyczyniają się do procesu pojednania i pokoju;
12. wyraża zaniepokojenie brakiem zdecydowanych wysiłków w kierunku unikania zakłóceń w dostawach międzynarodowej pomocy przynoszących korzyści LRA i umożliwiających Josephowi Kony'emu ponowne zbrojenie się; domaga się zlikwidowania sieci dostaw do LRA; wzywa rząd Sudanu do zaprzestania udzielania LRA wsparcia finansowego i wojskowego;
13. wzywa UE oraz międzynarodowych darczyńców, aby wspierali rozbrojenie, demobilizację oraz ponowną integrację byłych żołnierzy LRA, powroty przesiedleńców wewnętrznych oraz zadośćuczynienie ofiarom;
14. z zadowoleniem przyjmuje bliskie i regularne kontakty pomiędzy wyższymi rangą urzędnikami MTK i UE; zwraca uwagę na silne wsparcie ze strony UE dla uczestnictwa w statucie rzymskim oraz wdrażania go; podkreśla, że czołowa rola UE ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia mandatu MTK;
15. jest głęboko przekonany, że w dłuższej perspektywie czasowej MTK przyczyni się do zapobieżenia nowym okrucieństwom; zwraca uwagę, że niezaaresztowanie Josepha Kony'ego zaowocowało dalszymi aktami przemocy i naruszania praw człowieka; podkreśla, że bez zadośćuczynienia ofiarom nie może zapanować pokój i pojednanie;
16. zaleca, aby Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE śledziło sytuację w północnej Ugandzie oraz przypadki naruszania praw człowieka przez LRA;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również specjalnemu przedstawicielowi UE na region Wielkich Jezior Afrykańskich, specjalnemu przedstawicielowi UE w Unii Afrykańskiej, rządowi Ugandy, rządowi państw członkowskich UE oraz członkom Rady Bezpieczeństwa ONZ, instytucjom Unii Afrykańskiej oraz prokuratorowi MTK.